

Carl Michael Bellman Salm nr 33

ÖFWER E VANGELIUM PÅ MIDFASTO SÖNDAGEN. JOH. 6:V. 1.

Musik Henrik Bøggild

Wid So - lens sprid - da sken på watt - nets lug - na vå - gor Et
Skepp til stran - den förs, alt fol - ket sam - lat står, Na - tu - rens Her - re sjelf som
lju - sets eld och lå - gor Och haf - wets grund - wal hwälft, ur - det - ta Far - tyg
går. Han tram - par på det gräs, det frö, den knopp och kär - na Som
blom - stras af hans Sol, som wiss - nar wid hans stjär - na, Och fett - mar i hans spår.

2) Nytt folk från Berg och däld, med sorl och trängsel nalkas,
Den halta med sin staf, den blinda på sin bädd;
En krympling i sit skjul af Ängelns åsyn swalkas
Som omrör wattnets skum wid hälsokällans brädd,
Borttwinad, lam och lytt en hörs sin harm utprässa,
En annan på en bår uplyft sin hwita hjässa
I dödens swepning klädd.

3) Bland trädens glesa skygd? - hwad bårar, skrank och sängar?

Framskjutas mot hwaran wid folkets gråt och skrål,
En bjuds en hälsodrick! det wattnet man inmångar
Hans swarta läppar skyr med brutit tungomål;
I friska löf och gräs inswept en annan hwilar;
Men lifsens Herre syns, han bryter Dödens pihlar
Och syndarns räddning tål.

4) Nu aftonrodnans rand på Himla-hwalfwet strimmar,
Snart glittrar Stjernan fram, och hafwet brusar sen,
Wår Frälsare wi sett använda dygnets timmar
Til nåd och kärleks-werk som den betrycktas wän,
Här krälar folket kring, han ser dem brödet felar,
Hans kärlek dem hwar flock i vissa matlag delar
Snart til Femtusen Män.

5) Guds allmakt och hans wård om sina Barn wi wörda,
Wid denna måltids-Fäst i denna ödetrakt;
Det fromma Barnet tryckt af fattigdomens börda,
Den Rikes tröskel ser, hans Tafflar, guld och prakt;
Men en Elias måst wid Enbärs-Trädet klaga.
Då Achab på sin Tron all wällust sig tillaga
Med en otyglad magt.

6) Du Fromma Barn! som tungt dit bröd med tårar bryter,
Som glömd af Jordens barn til Jorden lutad går;
Njut styrka i dit bröst, - ej nåd och räddning tryter:
I Oljo-krukans djup dit förråd än förslår.
Den Gud som minsta matk i minsta boning wårdar,
Han ej förgäter dig, tils du i lifsens gårdar,
Hans Rätter smaka får.